

Zapis sa tribine na Otvorenom univerzitetu održane Oktobra.24 2000 u 1915 - 2100 sati.

Zbog obimnosti teksta nisam u mogućnosti da isto to napišem na engleskom jeziku :)

Domaćin večeri bila je Jelena Zvekić.

Večeras smo tu i govorit ćemo o knjizi novinara Petra Lukovića 'Godine Raspada' ali i o onome što je obeležilo poslednjih mesec dana.

Pa da krenemo hronoški od ovog trenutka ka nazad..

E pa prvo da kažem da mi je drago da sam konačno došao u Suboticu. Ja se izvinjavam onima koji su me čekali, Par mojih prijatelja me čekalo, izvinjavam se što nisam došao ranije eto ispalo je da je Milošević pao pre nego što sam ja došao u Suboticu, bez obzira na to da je Subotica jedan od mojih *fan* gradova. U ovim prostorijama sam bio bar 7-8 puta. I žao mi je što nisam ranije došao zbog knjige, što nisam imao promociju knjige kada je ona imala neki drugi obol, dakle politički ali bez obzira na to, kasnije u priči ćemo videti da se to nije baš promenilo. Tako da sam *hepi* da mogu da govorim isto kao pre 5 oktobra.

Za one koji ne znaju knjiga je objavljena u Hrvatskoj, u Feral Tribjunu ove godine u januaru mesecu. Ima šest stotina strana mojih tekstova koje sam objavljivao po raznim listovima u bivšoj Jugoslaviji i u bivšoj jugoslovenskoj republici Srbiji koju volim da zovem ponekad i od drugih stvari koje nisu ušle u novine plus puno izjava, puno činjenica i puno stvari koje su nam se dešavale ovih godina. Tu knjigu, i dok sa sam to radio, u tom trenutku moram da priznam nije mi se činila baš nešto istorijski značajnom, ta knjiga .Ne čini mi se ni danas sem jednog dela te knjige.

To su izjave i portreti ljudi koji su učestvovali u našim životima svih ovih godina a danas baš u ovom trenutku 14 dana posle neke.., neko to zove revolucije, u sezoni opšteg prelaženja sa ovog stola za drugi stol, opšeg pranja gde nema granica onda mi se ova knjiga čini strahovito značajnom iz samo jednog razloga što su unjoj sadržane bukvalno hiljade izjava ljudi koji su nam prali mozak i radili sve što su nam radili svih ovih godina. Tako da je to zanimljivo da vidite kako govore danas, kako nemaju pojam o tome o čemu se radi, da ne znaju oni, da su bili u sukobu sa Miloševićem, da je njihov život počeo onog trenutka kada je osvojena skupština, kada je RTS postao nova televizija Srbije i tako dalje ...

Hoću da kažem da..., ne samo ja, mislim da će trebati u ovoj novoj Srbiji i u vremenima koja dolaze, ako je uopšte **nova** Srbija, treba će još puno ljudi koji će raditi, koji će kopati po prošlosti, ne da bi demontirali nekog, već naprosto da bi objasnili taj mehanizam koji je Srbiju doveo u stanje u kojem se nalazi.

Tako posle trinaest godina mazohizma i posle jednog jezivog apsolutnog staljinističkog načina života dolazim u priliku da vam ljudi kažu ovako: *Srećna ti sloboda* i tako, mislim...Da ne govorim o raznim glupostima koje mi se dešavaju ovih dana, ..revolucionarnih!

Ljude koje slučajno znam iz svojih ranijih života koji su radili u listovima kao 'Politika expres', 'Večernje novosti', neki ljudi tako mi prilaze na ulici, udaraju po leđima i kažu: *Lukoviću. Pobedili smo!* Tako da je to ovako *fan* meni

Budući da smo mi zapravo svi doživeli na jedan zapravo šokantan neočekivan način, zapravo budimo poštteni, ja sam tada 5 oktobra bio u Beogradu na ulicama i to sam sve video i to ništa nije novo, to vi sve znate o tome .To su sad već bajke, legende. Ima čak ideja da se onaj bager prenese u Narodni muzej. Šta da vam kažem dokle ide to naše ludilo. A poenta je u tome da je ta brzina i količina ljudi koji su se premetnuli sa strane na stranu, apsolutno svetski rekorder ovog trenutka.

Naravno ja sam to znao, ne samo ja, znali su još neki. To se dešavalo u istoriji. U Francuskoj posle rata nisi mogao da nađeš kolaboracionistu sa nemicima..To se dešavalo u Poljskoj, Češkoj, Mađarskoj. Ali kod nas brzina kojom se to desilo to je apsolutno nemoguće. Pazite mi smo imali situaciju u kojoj su 'Večernje novine promenile uređivačku politiku za 3 minuta 'Politika' za 2 minuta a 'Expres' za 1 minut. Prema tome to je vrlo impresivno i mogu da kažem da su svi postali neka vrsta Ben Džonsona, onoga koji je istrčao na Olimpijadi u Seulu 100 metara i kasnije bio optužen za drogu. Hoću da kažem još jednu stvar da ova knjiga koju sam uradio, ne bi hteo da dam poseban značaj koji ona

nema, ali ona ima samo jedan značaj da bude neka vrsta opomene da nam se sada u ovim godinama koje dolaze da na mse ne dešava, ovog sekunda, ono što nam se dešavalo ovih trinaest godina.

Naime, na pitanje koje će vam svako uputiti ovih dana: Da li ste optimista ili pesimista kada je reč o Srbiji? Ja imam jedan pametan odgovor koji sam smislio: *Ja sam mazohista*

I to je jedan odgovor koji je zaista iskren i pošten i koji pokazuje da se ne samo vrlo malo toga promenilo, govorim o svesti ljudi... naime ja sam igrom slučaja..., noćas došao iz Sarajeva, ja se izvinjavam što malo govorim nekoherentno, jer sam užasno umoran... Ja sam imao tribinu u Sarajevu, preključe, u danu kada je došao Vojislav Koštunica u Bosnu. Ja sam došao u četiri on je bio u jedanest, a bilo je tamo užasno puno sveta i tamo su ljudi koji su meni jako dragi i jako fini i oni svi žele da čuju lepe stvari o Srbiji i pored svega što je Srbija uradila Bosni oni žele da čuju kako je Srbija postala nova da je postala sasvim drukčija da svi misle kao ja i da postoji mogućnost da Žarko Korać ili neko drugi postane predsednik države i da sve bude fenomenalno... A onda vi meni kažete stvari koje vi čujete vidite, stvari iz Bora, stvari iz Subotice, Kraljeva, Beograda i onda ljudi naravno nisu više tako optimisti, niti smatraju da uopšte moguće za ovih 14 dana da se dešavaju stvari koje bi promenile svet. Ja se sećam se jedne knjige Džona Rida, koji je bio u revoluciji, ovih dana mi je pala na pamet *'10 dana koji su promenili svet'*.

Ja mislim da kod nas 10 dana nisu ništa promenile previše. I plašim se da mi prisustvujemo, idemo ustvari ka jednom periodu kada je puno nepoznanica i kada niko od nas, koliko god bio pametan inteligentan i bio neka vrsta *vidovite Zorke* ili Ljubice Rakočević sa TV Pinka teško može da predvidi šta će nam se ustvari desiti sledećih meseci.

Ono što je bitno, mislim da to treba da čini svako od nas, to je da svako od nas ne bude deo euforije, naprosto da čovek vidi o čemu se radi. A mislim da neko vraćanje u prošlost, ne samo preko moje knjige, vraćanje iz sećanja š je do juče bilo je jako dragoceno za svakog od nas. Naime postoji jedna tendencija..., rekao bih.. jedna namerna tendencija u ovom novom režimu, ako tako nešto postoji, pod znake navoda da stavimo.., a.. da ... u stvari da svi budemo deo **kolektivne amnezije**...

Pa recimo, ovih dana, ja sam bio ubeđen, ovako pošteno, recimo trećg oktobra ili četvrtog ja sam bio ubeđen da se ne može desiti, u budućnosti..., šta god da bude bilo, jednog dana kada dođe neka nova vlast..., da će recimo... Ivan Marković, Goran Matić, Aleksandar Vučić, Vojislav Šešelj... i tako to mogu da nabrajam do jutru.., Da će svi ti ljudi moći normalno da šetaju ulicom da normalno obavljaju svoj posao da se normalno pojavljuju na televiziji, da normalno funkcionišu, da primaju svoje plate... Kao da se ništa nije desilo...

Promene podrazumevaju da svako odgovara za ono što je radio. A ja sam napisao jedan tekst čiji naslov je bio vrlo ekstreman, glasi **Revanšizam nego šta** i to je zaista, moram da kazem, ono što sam ja uvek mislio. Dakle.., **Revanšizam Da**. Ako neki misle da se ja slažem sa ljudima koji misle da je moguće reedukovati Komrakova ili Spomenku Jović ili dati im neki posao sekretara ili mladog novinara koji će ići na pijacu, da obaveštava o cenama salate u novembru, ja u to ne verujem. Naprosto ja verujem da svako koje ovih trinaest godina radio mora da odgovara na jedan normalan, legitiman način. Nisam bio protiv toga što gospodina Milanovića tuku, meni je samo žao što ja nisam bio tamo....tu sam izrazio jako žaljenje...Žao mi je što spomenak Jović nije tučena... A najviše mi je žao što danas 25 oktobra, dvadeset dana posle toga, neću to više da zovem revolucijom, dakle...

toga, niko nije u zatvoru niko nije optužen, niko nije stavljen na stub srama. Naprosto , mi u novinama svakodnevnim, koje su takođe oslobođene onako do jaja, potpuno onako ludački, a... sa istim ljudima naravno!... Govorim, mi prisustvujemo jednom užasnom velikom pranju. Evo čitam danas, Zlatan Peručić u intervjuu kaže, da .. šikanirala ga je Borka Vučić, Milošević, Mira Marković, nije on davao kredite, nije kupovao devize itd.. I onda, jebi ga, se ja setim da je on pre dva meseca otkrio neku spomen ploču u Rakovici sa onim pogrešnim imenom Bila Klinton, nekakvim govorima i sa svim tim stvarima. I onda se jednostavno osećam kao neki čovek koji... koji mora zbog sebe onako da kopa po fekalijama svaki dan. Ja sam sebe video kao nekog radnika gradske čistoće koji mora da ide svaki dan u klozet da vam kaže: *E pa nije baš tako bilo, evo našao sam ovde nešto što si ti*

radio! i onda meni kažu u Beogradu i prijatelji i neprijatelji: *Pa dobro Lukoviću, jebo te, pa tebe niša nemože da zadovolji?! Evo nema Miloševića. Ti još nisi hepi i nisi zadovoljan...*
...Nisam....

Pa nisam, eto!, nisam ja hepi, nisam ja zadovoljan i... onda vam ostane takvo nekako osećanje...da ste vi uvek nekakav., ne znam..., nije to loše osećanje, ne žalim se ja! Super mi je to osećanje, ali da ste vi drukčiji od toga i da se vi..., da vas niša ne može zamoriti. Ja ne mogu nikome da objasnim jednu vrlo prostu činjenicu da je to suština bilo koje vlasti, bilo koje države, bilo koje demokratije. Nema te vlasti koja je fenomenalna, koja je divna i koju mi moramo da uživamo. Naprotiv, svaka vlast je grozna, odvratna i sto posto mora se kritikovati... često!.. i bez argumenata. Njena funkcija je, da izvinete, da bude jebana i bez argumenata. Pa šta? Naprosto to je zadatak svih koji rade u medijima da maltretira vlast, da je muči. A ne! sa uživanjem,.. sa ushićenjem ... i sa ljubavlju da se pred nju postavlja. Mi..., ja svarno ne vidim nikakvu razliku,... a možemo posle da razgovaram, možda ja nisam u pravu, možda sam ja budala, suštinsku razliku onoga što se dešava... na svim kanalima, novooslobođenim, radikalno oslobođenim, manje oslobođenim, više oslobođenim, između onoga što je bilo pre petog oktobra. Ako sam ja nekada satima gledao Markovića, Matića, Vučića ili ne znam koga. Ako ja svako veče gledam jednog od devetnaest lidera DOSa i gledam neke razne njihove sekretare i atašee i savetnike za šampu...mislím ja stvarno ne vidim u čemu je poenta.

Prvo.. , mi smo sad u situaciji kada oni imaju vlast. Dakle, nema potrebe da me bilo ko šta u ša ubeđuje... Dakle, čak sam ja glasao za Koštunicu što je moj najveći, najhrabriji potez u mom životu, moram da priznam. Dakle ubedili su me, nema više potrebe da me ubeđuju... i naprosto nema...to je sve ubeđeno. Ubeđen je narod. Sve su., uzeli su kriznešabove, sve su zamenili, sve je novo... I zašto svake veče moram da gledam nekog ludaka koji priča?

Vi ste našli mnogo zgodan izraz za novu radio televiziju Srbije, pa kažete DOSovizija..

Pa mislim da to nije nikakva razlika..., hoću da kažem puno me ljudi iz DOSa ne voli... Ja ću vam javno reći koga ne volim, Ne volim devedeset posto iz DOSa. Ajde recimo... sama činjenica da sam ja ponekada prinuđen da gledam jednog od najglupljih ljudi koje sam u životu video na televiziji. On je političar, on je jedan od tri čoveka, ona druga dva ne mogu da se setim trenutno. On je Momčilo Perišić. On priča recimo dva sata... Ja živim na 12 spratu, ja sam prvi puta dobio želju da skočim padobranom... i bez padobrana. ali zašto moram da ga slušam svako veče. Njega slušam u poslednjih pet dana recimo jedno sedam osam puta. Recimo on je pristao da bude ministar odbrane buduće savezne vlade. On nema ništa protiv jer nema boljeg, pa može on. Utorak, gledam bio je predlog da bude predsednik Srbije? .. naravno.. *vaj not*. Očekujem da bude ministar sporta, vojske, kulture.. bilo šta... hoću da kažem da prisustvujemo vremenima gde nema više kriterijuma kod ljudi koji su došli do vlasti.. i budući da ja i vi svi znamo, DOS nije nikakva ideološka platforma oko koje se svi slažu nego je to bila jedna referendumska matrica protiv Miloševića??? ispuniti svoje vreme uzurpirati ekrane tako da vidiš danas, govorim iz perspektive Beograda, ne znam kako je ovde, verovatno nije ništa bolje, mi nemamo televiziju,. Mi imamo jednu... rekao bih, permanentnu predizbornu kampanju. Koja traje non stop to

....A sada mali brejk od nekoliko sati u mome kraju : (
25 Oktobar 23.43

Televizija ima svoje zakone;

Dakle to je javni medij koji mora da pokriva sve. Od dečijeg programa, sporta, kuhinje , vesti.. gradske teme, salate... Ali ne mogu da gledam petnaest sati, Mićunovića, Batićca, Čindića, Koštunicu. To ne mogu naprosto ne mogu. To je stvar stomaka nije više stvar političke ideologije....

...gledajte nešto drugo../gost tribine/

A šta drugo?..

Gledajte Eurosport

Ako nemam satelit?... Ako imate rešenje slobodno mi kažete...

Neću da se svađam, ja sam došao da čujem od vas šta da se radi? Svi ljudi netremice gledaju to,..

Izvinite kod vas možda gledaju netremice, ali kod mene gore ne gledaju netremice, kod mene uopšte ne gledaju, izvinite. Mi se razlikujemo po tome. Zbog čega bi ga gledali?

Ne znam, ljudi se interesuju, nisu do sada recimo imali prilike da vide Čanka, interesuje ih to. Gde su do sada mogli da vide Čanka?

Vi kao da govorite o emisiji o životinjama, ovako, izgleda egzotično. Niste videli pandu. Panda rodila neko dete, pa sada sam video kao pandu...pa sada je to super. Čanak je zanimljiv, ... ovako.

Čanak je sada neko koga publika hoće da vidi

Mi se ne poznajemo, nema veze, ali govorimo o situaciji, hej! mislim, hvala vam, mislim, govorite upravo o tome o čemu ja govorim!

Ne, ja sam hteo...

Govorite o publici koja je takva. O čemu mi govorimo, ljudima koji su za nas sve... Njima je Čanak, prvi put su ga videli u životu.

šta raditi...

Prvo., ja vam neću kazati šta raditi. Prvo, kome vama?

..pa realno pričamo o tom

Izvinite kome; Vama?

Mi smo došli da vas čujemo šta mislite o tom..

Ne! Ja nisam došao da dajem nikakve savete. Izvinjavam se..

Prvo, da vam kažem ja nisam član nijedne političke stranke i nikad u životu nisam bio.

Imam simpatija, za građanski savez. Reći ću vam za koga,

Socijaldemokratsku uniju, evropske ne znam, za razne nekakve...

Nemam simpatija za bilo koju nacionalističku, bilo koju fašističku opciju. To ljudi koji čitaju moje tekstove obično znaju. To prvo.

A ja da dajem nekome savete to mi ne pada na pamet uopšte. Nije moja funkcija kao novinara da dajem savete. Da budem bog, gospodar, profesor, bilo šta..

Moja je situacija da opisujem i kritikujem jer imam to pravo da kritikujem. Mogu da se ponašam ??? od bilo koga. Da'l me razumete?

Apsolutno. Stvar je politike da se ponašate tako. Što bi ja davao savete Vladanu Batiću, *for gad sejk*? Dao bi mu savet jedan, da iziđe iz politike.

Ako hoćete da budem iskren o tome. Zadatak bilo kog novinara, normalnog, generalno, slobodno mogao da bude, protiv svega! NE ZA!

Lako je... biti euforičan, lako je biti srećan, lako je reći sad:

Bože, pobedili smo. Super je. Fenomenalno je. Svi smo *hepi*, srećni.

Nismo i to svi znamo. I nemoj nikog da ubeđuje da je sve završeno 5 oktobra. Nije...Nije...

I ja sam potpuno pogrešna ličnost da dajem savete, najpogrešnija od svih i niti mi je u interesu. I da imam savet ne bi im dao. izvini...

..Da. Ali interesuje me vaš savet, šta vi mislite šta bi mi trebali da radimo-/ učesnik/

Ma uopšte me to ne interesuje, ne jebem nikog.

Mislim da li razumeš. Mislim i da znam, ne bi mu dao Nisam ja Đinđić *for gad sejk*. Ajdemo ovako. Zašto bih ja dao bilo kome rešenja, nekome da'l Đinđiću koji je promenio sve dresove, svih timova političkih za ovih deset godina. Zašto bih ja davao? On je svi se slažemo najmoćnija politička danas ovde... Ja da mu dajem savete?... ne pada mi na pamet.

Gospodinu Koštunici?

Ja sam bio gde je on. Bio je juče u Sarajevu, bio je gore, došao je silom prilika... Zato što je bio nateran da dođe u Sarajevo... Zato što je on imao veliku volju da dođe...

I to je savet, ako bi trebao da dam savet, međunarodnoj zajednici.

Da međunarodna zajednica /dalje MZ/ vrši pritisak non-stop na ovu Srbiju. Jer ova Srbija bez pritiska MZ nikad neće postati normalna, nikad neće ostati normalna, nikad neće postati

nešto.

Mi smo živeli poslednjih godina u vakumu... u kome...Kreten! ..Nemam drugu reč, ...kreten, fašista... mislim.. primao... nekog Sing Singa iz Indije, ne znam nekog sa Nepala, predsednika severne republičke parije Crne Gore. I to je bio naša međunarodna zajednica. Naši prijatelji su bili; Irak, Iran, Severna koreja i to. Mi smo živeli,... ne u izolaciji... to je bilo potpuno ludilo. Hoću da kažem tu nikakav uticaj MZ nije postojao. Ona je bila neprijatelj, ona je htela da nas uništi, da nas ubije... mislim svašta je bilo.

I imamo jednu situaciju tu u kome Vojislav Koštunica hoće da ide u Trebinje, ali mu kažu: Ne možeš da ideš u Trebinje kao privatni građanin.

?

Pa ne možeš da ideš privatno!

Pa ne može kod mene kući u Beograd, Bil Clinton?!

Kaže došao kod Lukovića privatno!

Ne može Alija Izetbegović da dođe u Sanžak., privatno. Da li neko razmišlja o tim kategorijama... Dakle, i onda je na insistiranje MZ pristao da dođe u Sarajevo... i ima da dođe u Sarajevo.

Dakle to vam govorim. Ova zemlja može da se otvori kroz međunarodni pritisak, kroz ekonomski pritisak jer zaista ako neko veruje da će, bilo ko...da će;

Sedam i po milijardi, milijardi-milijardi-milijardi doći ovde ovako tek, biće bačeno?

...Pa idite u Bosnu i Hrvatsku pa vidite kakvo je to bilo obećanje. Šta su od toga dobili i kako to izgleda danas.

I drugo što govorim stalno. Srbija ima jednu veliku nesreću. Posle iskustva MZ, koja je bila jako naivna, glupa - među nama, u Bosni i Hrvatskoj gde su naišli na majstore koji su ih peglali milijarde puta, to im se u Srbiji više neće desiti.

Dakle, sve šeme i fazoni na koji su im bosanci i hrvati uzimali pare, obećavali, korupcija... to se u Srbiji neće ponoviti.

Dakle Srbija ima jedan maler, jebi ga imali su Bosnu i Hrvatsku pre nas.. pa sve što su mogli da otmu, oteli su... više ne možemo. Čak daću vam jedan primer.

Više od pre godinu dana u Bosni, lokalni funkcioneri koji daju novac više nemaju prava da daju bilo koju sumu. Da li je to 5\$, 100\$, 10.000\$,.. Ne, to ide do vrha da se ispita da li je neko uzeo pare, da li je neko uzeo ovako...zato što su ljudi orobljeni sa parama! Orobljeni! Prema tome ta obećanja i to ćemo tek videti kako to izgleda...

Mislim, niko normalan.. valjda, koje normalan, ne misli da ćemo probuditi se u januaru i imati platu od dve hiljade maraka, da će nam Beograd izgledati kao Budimpešta, da ćemo...Super.

Prvo klozete da sredimo! Ja tu imam prvu, jednu ideju. Ovo sve ostalo će biti super kada imamo klozete koji su čisti!

A što se tiče saveta.. meni je drago što ste se vi javili..Jer i u Beogradu postoji jedno osećanje da svi trebamo svemu da pomognemo, da budemo neka vrsta kolektivnog... savetnika.. nečega.

Uopšte mi ne pada na pamet. To vam govorim, ljudi imaju vrlo praktične... glupe probleme. Ko će sada po fabrikama da primi platu? Sada kadu su vlast preuzeli krizni štabovi koji nemaju ni pečat ni papire...Ko će pare da obezbedi?

Revolucija...Super ovako, ali ko će to da sprovede?

Evo danas čujemo vest da je Narodna banka, ne znam, obustavila plate MUPu. Doživet ćemo da nam policija štrajkuje.

Dakle mi, da neko ne pomisli da ja očekujem neverovatne stvari za petnaest dana. To ne! Ali očekujem jednu stvar. Očekujem jasnu ideju neke vlasti, ako postoji ta vlast uopšte, šta ona namerava da uradi sledećih meseci...

Hoće da prizna BiH?

Kakva će biti savezna vlada?

Savezna Vlada sa Zoranom Žižićem!

Da pričamo ovako? Dakle, bio u Beranima, na mitingu, pričao je šta je pričao do juče...hoću li sutra u 'Politici' pročitati da on nije bio na mitingu u Beranima. Da je bila fotomontaža

'Novosti', ponovo.. I da su ga drogirali i da se on borio sa Miloševićem sto puta...

Da li ćemo to doživeti iznova?...

Kada govorim o tome, ja ne govorim to zato što mrzim nešto u Srbiji. Naprosto ja sam svestan da se **narod** u Srbiji nije promenio. **U svesti se nije promenio.**

Što kaže jedan moj prijatelj; On je voleo Miloševića užasno puno, da još što se tiče njega, stvar je matematike, '89 godine u Srbiji je prodato 1 450 000 slika, Miloševićevih, vi to znate. Ljudi su to stavljali od špajza do kujne do spavaće sobe...Pa naravno da imamo belu kugu! Ko bi imao erekciju kad ima Miloševića u sobi?

Mislim, da li me razumete?

Da li stvarno mislite da su danas ti ljudi sklonili njegove slike, pobacali na đubre?

Ne! Jebi ga!...stavili su na tavan.. šta znamo... otkud znamo... kako se situacija drži, pa tu je...pa ako se nađe, ako se setimo?

Hoću da kažem, Milošević je.. postao sad monstrum. On je uvek bio monstrum, ali neko je tek sada otkrio.

Žao mi je, što kaže neko; Pobedili smo, a neko je to shvatio tek sad. Pa odlično, super je..

Ali,... nama će trebati **puno** godina da ukapiramo zašto je on monstrum?

Pitajte nekog socijalistu, ako ga nađete uopšte. Izvinjavam se ne mogu da nađem socijalistu u Srbiji, ni jednoga. Ako bi ga našao ikada, pitao bi ga;

Mislim, a zašto, šta je bilo? Što je išao na mitinge? Gde su onih 200 000, onih u Novom Sadu, na otvaranju mosta?!

Doveli su ih... Pa dobro doveli su ih ..ajd...Gde su? doveli su , vikali, urlicali... Bila masovna orgija gore...Seks čist...

Hoću da kažem da je u Srbiji došlo do smene vlasti ne do smene svesti!

Nije došlo do shvatanja zašto je taj režim bio loš...

Reći će vam ljudi; Milošević je bio loš. Ali zašto je bio loš?

E onda će doći do fascinantnih odgovora...Fascinantnih!

Zato što nije osvojio Zagreb.

Zato što nije osvojio Beč.

Zato što Srbija nije do Tokija.

Zato što Makedonija nije naša.

što Kosovo nije naše....doći će do ludačkih odgovora.

Ako mi kažete da sad ova vlast, kao što sam ja čuo već, da Miloševiću zamera što je potpisao kapitulaciju u Kumanovu...

A ne zato što je izazvao rat,

što je izazvao svet da nas bombarduje...

E onda izvini... e onda ja nisam normalan, ne samo ja, nego deo sveta koji razmišlja svojom glavom.

Dakle, mi sada živimo u vremenima, ja mislim, kada je jako bitno dve stvari.

Dakle, prvo biti sam...Svojom glavom razmišljati. Ne televizija, ne novine, ne radio...

Sam razmišati šta nam je činiti.!

I drugo. Smanjiti ...tu neku gadljivu, odvratnu,.. nametnutu..ničim izazvanu euforiju, koja ništa nije, od koje nikakve koristi naprosto nemam....Koja dovodi do ludila..

Ko što mi je pričao jedan;

Sada postoji teorija u Beogradu; Ko nije bio 50 metara od skupštine Srbije taj uopšte nije bio na mitingu!

Jebo te! Tih 2000 ljudi će deliti sebi ordenje,...

Ako sam ja bio tamo kod poslastičnice 100 metara, pa mislim... šta sam ja radio??...

Šta sam uopšte dolazio? Bio budala!

Mislim, mi imamo taj sindrom - Kao što je uvek bilo, prvoboraca, ..tih velikih...koji su tad bili..

Sad, pet dana prvoborac, super!

Ne pominjem priču o bageru bez veze. Idiotizam..šta svi znamo... Bager u Narodnom muzeju??

Ono što jedan?

Ajmo celu fabriku 4 Oktobar u muzej. ..Jebeš muzej, ..izbacimo sve stavi samo bagere u muzej.

Dokle to?

Doživet ćemo da će deliti medalje. Da će biti onako;

Ko nije bio 5 oktobra,.. ako tad nisi bio pred skupštinom, nigde nisi bio!

Mislím, stvar koju sam ja stalno govorio, svako od nas u Srbiji ko je pametan, ko hoće da prizna, a to je da je kolektivno pamćenje u Srbiji uvek bilo šest sekundi kada je lepo vreme, a tri sekunde kada pada kiša.

Tu se niko ništa nije sećao ničega!

Niko se nije sećao ničega. Ni svetskog standarda Milošević - 10 000 maraka, ni ideje da budemo nova Švajcarska.. mislim.. ma..svega je to bilo. I to je tako prošlo...završeno...

I tako se plašim, to, vrsta tog kolektivnog pamćenja ima svoj retrogradnu lakmus teoriju na mesece koji su pred nama.

Tako ćemo možda doživeti u januaru, februaru, da će nam neko reći:

Pa dobro sad ajde što je bilo bilo je. Pa jebi ga nećemo sad to da...sad sve moramo to da vratimo...To je bila prošla vlast.. i sada je nova vlast, pa da živimo sasvim normalno, sve super to... nećemo nikoga da diramo.. Bićemo zajedno, kolektivno,

Samo Sloga Srbina Spašava i tako.. i super ...i odlično.

I odma ćemo sedimo u kafani ja i Milanović. I Spomenka Jović kaže; Izvin'te imate slobodno mesto. Kaže; Nemamo! i super ...tako...i sada ćemo mi da radimo

i to je suština čega se ja plašim.

Nastavak sledi...

Otprilike 25% od tribine za sada preneseno..

Stavljeno, 27 Oktobar 17.45 2000.